

DE VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

- Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over de biologische productie en de etikettering van biologische producten
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Met ingang van 1 januari 2022 is het nieuwe Europese rechtskader inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten van toepassing. De regeling inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten maakt deel uit van de kwaliteitsregelingen van de Unie voor landbouwproducten. Dit nieuwe rechtskader vervangt de vorige regelingen uit 2008.

Voorliggend besluit voorziet in de uitvoering van het Europese kader in het Vlaamse Gewest en bevat de volgende hoofdstukken:

- algemene bepalingen;
- toepassingsgebied;
- productievoorschriften;
- etikettering;
- verplichtingen van exploitanten en groepen exploitanten;
- bevoegde autoriteit;
- controleorganen;
- laboratoria;
- handelsverkeer met derde landen;
- uitwisseling van berichten;
- handhaving;
- slotbepalingen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsdomein: Landbouw en Visserij

Beleidsveld: landbouw en zeevisserij

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het als bijlage 1 toegevoegd voorontwerp van besluit en de als bijlage 2 toegevoegde bijlage bij het voorontwerp van besluit werden aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2021/198 van 27 mei 2021.

Het voorontwerp van besluit werd op 17 juni 2021 overlegd tussen de gewestregeringen en de federale overheid.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

De regeling inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten maakt deel uit van de kwaliteitsregelingen van de Unie voor landbouwproducten.

De biologische productie is een alomvattend systeem om landbouwbedrijven te beheren en levensmiddelen te produceren volgens een methode die de beste milieu- en klimaatactiepraktijken, een hoog biodiversiteitsniveau, de instandhouding van natuurlijke hulpbronnen en de toepassing van strenge normen op het gebied van dierenwelzijn en productie combineert en is afgestemd op de vraag van een toenemend aantal consumenten naar producten die worden vervaardigd met natuurlijke stoffen en processen. De biologische productie speelt aldus een tweeledige rol in de samenleving, enerzijds als leverancier aan een specifieke markt die inspeelt op de vraag van de consument naar biologische producten, en anderzijds als leverancier van voor het algemene publiek beschikbare goederen die bijdragen tot de bescherming van het milieu en het dierenwelzijn, alsmede tot de plattelandsontwikkeling.

De biologische landbouwsector in de Unie heeft zich de voorbije jaren snel ontwikkeld, niet alleen wat de oppervlakte betreft die voor biologische landbouw wordt gebruikt, maar ook wat het aantal bedrijven betreft en het totale aantal biologische exploitanten die in de Unie zijn geregistreerd.

Gezien de dynamische evolutie van de biologische sector werd het Europese rechtskader vernieuwd. Het nieuwe Europese rechtskader is met ingang van 1 januari 2022 van toepassing en bestaat uit verordening (EU) 2018/848 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 834/2007 van de Raad, hierna verordening (EU) 2018/848 te noemen, en de gedelegeerde en uitvoeringsbepalingen ervan. Op het vlak van controlevoorschriften vormt verordening (EU) 2018/848 een aanvulling op de algemene verordening officiële controles, hierna verordening (EU) 2017/625 te noemen¹.

¹ Verordening (EU) 2017/625 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 betreffende officiële controles en andere officiële activiteiten die worden uitgevoerd om de toepassing van de levensmiddelen- en diervoederwetgeving en van de voorschriften inzake diergezondheid, dierenwelzijn, plantgezondheid en gewasbeschermingsmiddelen te waarborgen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 999/2001, (EG) nr. 396/2005, (EG) nr. 1069/2009, (EG) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 en (EU) 2016/2031 van het Europees Parlement en de Raad, de Verordeningen (EG) nr. 1/2005 en (EG) nr. 1099/2009 van de Raad en de Richtlijnen 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG en 2008/120/EG van de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 854/2004 en (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad, de Richtlijnen 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG en 97/78/EG van de Raad en Besluit 92/438/EEG van de Raad (verordening officiële controles);

Het als bijlage 1 toegevoegd voorontwerp van besluit geeft uitvoering aan het voormelde Europese rechtskader.

Met voorliggend voorontwerp van besluit wordt bijgedragen tot de volgende doelstelling van de Vlaamse overheid, vermeld in het regeerakkoord van de Vlaamse regering 2019-2024:

“Ondernemerschap en innovatie waarbij risicomangement, het onderhouden van stabiele markten en slim gekozen export centraal staan”. De Vlaamse Regering heeft er zich in haar regeerakkoord toe verbonden om ondernemerschap en innovatie in de Vlaamse land- en tuinbouw te ondersteunen. Ondernemerschap en innovatie zijn essentieel om te komen tot hoogkwalitatieve producten met een hoge(re) toegevoegde waarde op basis van meer duurzame productiemethoden.

Bovenvermelde doelstelling uit het regeerakkoord werd in de beleidsnota Landbouw en Visserij 2019-2024 geconcretiseerd in de Strategische Doelstelling 1 “Met ondernemerschap en innovatie naar een circulair voedselsysteem”.

Zowel het Europese als het Vlaamse rechtskader inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten is gericht op het verzekeren van eerlijke concurrentie en de goede werking van de interne markt voor biologische producten, alsmede op het behouden en onderbouwen van het vertrouwen van de consument in als biologisch geëtiketteerde producten en op het creëren van omstandigheden waarin het beleid verder kan evolueren in overeenstemming met de productie- en marktontwikkelingen.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1 vermeldt de Europese regelgeving die wordt uitgevoerd.

Artikel 2 bevat een aantal definities.

Artikel 3 omschrijft het toepassingsgebied van voorliggend besluit, daarbij wordt verwezen naar het toepassingsgebied van verordening (EU) 2018/848.

Artikel 4 verleent een delegatie aan de minister om voorschriften te bepalen of normen te erkennen inzake producten afkomstig van grootkeukendiensten. Grootkeukendiensten die worden verricht door grote cateraars, vallen niet onder het toepassingsgebied van verordening (EU) 2018/848. Het logo voor de biologische productie van de Europese Unie mag dan ook niet gebruikt worden in de etikettering, de presentatie of de reclame van zulke producten, en evenmin om reclame te maken voor grote cateraars. De verordening voorziet wel dat lidstaten eigen voorschriften kunnen bepalen of dat lidstaten particuliere normen kunnen toepassen.

Dit zal in een later stadium gebeuren na consultatie van de sector in kwestie.

Zolang er geen voorschriften bepaald zijn, is het gebruik van termen die verwijzen naar de biologische productiemethode voor grootkeukendiensten onderworpen aan de algemene regels inzake consumentenbescherming.

Artikel 5 verleent een delegatie aan de minister om uitvoeringsbepalingen vast te stellen inzake de algemene, de gedetailleerde en de uitzonderlijke productievoorschriften, vermeld in verordening (EU) 2018/848, en in de gedelegeerde en uitvoeringshandelingen ervan.

Artikel 6 geeft uitvoering aan artikel 13 van verordening (EU) 2018/848, welk voorziet dat plantaardig teeltmateriaal van biologisch heterogeen materiaal in de handel mag worden gebracht zonder de voorschriften voor registratie en de certificeringscategorieën, vermeld in de Europese richtlijnen, te moeten naleven. Dit artikel somt de omzettingen van de opgesomde richtlijnen in Vlaamse regelgeving op.

Paragraaf 2 en 3 voorzien in een aantal delegaties aan de minister, bijvoorbeeld om een keuringsreglement vast te leggen voor de productie en het in de handel brengen van plantaardig teeltmateriaal van biologisch heterogeen materiaal van bepaalde genera of soorten. De vierde paragraaf van dit artikel belast het Departement Landbouw en Visserij met de controle op het plantaardig teeltmateriaal van biologisch heterogeen materiaal en bepaalt wat deze precies omvat.

Artikel 7 verleent een delegatie aan de minister om in afwachting van Europese regels voor specifieke diersoorten of groepen diersoorten gedetailleerde productievoorschriften te bepalen.

Artikel 8 verleent een delegatie aan de minister om gedetailleerde productievoorschriften te bepalen voor de producten die niet vallen onder de productcategorieën, vermeld in verordening (EU) 2018/848.

Artikel 9 regelt het gebruik van aanduidingen die verwijzen naar de biologische productiemethode.

Artikel 10 verleent een delegatie aan het Departement Landbouw en Visserij om op te treden in geval van misleidende bedrijfs-, handels- of productnamen of misleidende reclame.

Artikel 11 is een algemeen artikel dat stelt dat de exploitanten en groepen van exploitanten de opgenomen verplichtingen moeten naleven.

Artikel 12 en 13 bepalen dat exploitanten en groepen exploitanten die biologische of omschakelingsproducten produceren, bereiden, distribueren of opslaan, uit een derde land invoeren, naar een derde land uitvoeren of in de handel brengen:

- zich bij een controleorgaan moeten aansluiten;
- zich moeten registreren bij het Departement Landbouw en Visserij;
- hun activiteit moeten melden bij het Departement Landbouw en Visserij.

Artikel 14 regelt de identificatie en registratie in het Geïntegreerd Beheers- en Controlesysteem (GBCS) van de exploitanten/landbouwers.

Artikel 15 regelt de aangifte van percelen in het GBCS van de exploitanten/landbouwers.

Artikel 16 bepaalt dat een exploitant of een groep exploitanten pas van controleorgaan kan veranderen, nadat alle openstaande facturen bij het huidige controleorgaan zijn betaald.

Artikel 17 bepaalt dat een exploitanten en groepen exploitanten niet gerechtigd zijn om een certificaat van meer dan één controleorgaan te verkrijgen.

Artikel 18 verplicht exploitanten die biologische producten of omschakelingsproducten uit een derde land onder een speciale douaneregeling willen brengen, willen splitsen of die dergelijke producten willen invoeren, de aankomst van elke zending voorafgaandelijk aan het Departement Landbouw en Visserij te melden.

Artikel 19 verleent een delegatie naar de minister om vereisten vast te stellen waaraan controlecertificaten die derde landen afgeleverd hebben, moeten voldoen.

Artikel 20 regelt waar exploitanten en groepen exploitanten de nodige meldingen en kennisgevingen moeten verrichten.

Artikel 21 geeft uitvoering aan artikel 39, lid 1, b), van verordening (EU) 2018/848, waarin bepaald is dat exploitanten en groepen exploitanten alle verklaringen en mededelingen moeten doen die nodig zijn voor controles.

Artikel 22 wijst het Departement Landbouw en Visserij aan als bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor de officiële controles en andere officiële activiteiten.

Artikel 23 bepaalt dat het Departement Landbouw en Visserij bevoegd is voor de erkenning, de schorsing, de opheffing en de intrekking van de erkenning van controleorganen en hen een codenummer toekent. De controleorganen zijn gemachtigde instanties in de zin van verordening (EU) 2017/625.

Artikel 24 bepaalt de voorwaarden waaraan een organisatie moet voldoen om erkend te worden als controleorgaan biologische productie en etikettering biologische producten.

Artikel 25 regelt de aanvraagprocedure om een erkenning als controleorgaan biologische productie en etikettering biologische producten te verkrijgen.

Artikel 26 bepaalt dat het Departement Landbouw en Visserij bevoegd is voor het toezicht op de controleorganen. Het departement zal ten minste eenmaal per jaar een audit organiseren.

Artikel 27 bepaalt de gevallen waarin het Departement Landbouw en Visserij kan overgaan tot het schorsen, opheffen of intrekken van de erkenning van een controleorgaan.

Artikel 28 regelt de procedure die gevolgd moet worden als het controleorgaan zelf zijn activiteiten wenst stop te zetten als controleorgaan biologische productie en etikettering biologische producten.

Artikel 29 regelt de procedure die gevolgd zal worden bij het vaststellen van tekortkomingen of punten die voor verbetering vatbaar zijn en de procedure die gevolgd zal worden bij het schorsen, opheffen of intrekken van de erkenning van een controleorgaan.

Artikel 30 verplicht een controleorgaan om al zijn exploitanten en groepen exploitanten te verwittigen in geval van schorsing, opheffing of intrekking van de erkenning als controleorgaan biologische producten en etikettering biologische producten.

Artikel 31 geeft uitvoering aan de mogelijkheid die verordening (EU) 2018/848 en verordening (EU) 2017/625 bieden om bepaalde taken te delgeren aan controletaken.

Artikel 32 verduidelijkt dat de controleorganen de gedelegeerde taken uitvoeren ten aanzien van de exploitanten en groepen exploitanten die bij hen aangesloten zijn.

Artikel 33 bepaalt dat in geval verordening (EU) 2018/848, verordening (EU) 2017/625, de gedelegeerde of de uitvoeringshandelingen van voormelde verordeningen, een meldings- of kennisgevingsplicht opleggen aan exploitanten of groepen exploitanten, het de taak is van de controleorganen om de informatie te ontvangen en te behandelen.

Artikel 34 regelt de taken en de verplichtingen van de controleorganen in verband met de productievoorschriften.

Artikel 35 delegeert aan de controleorganen de taak om certificaten te verstrekken.

Artikel 36 verleent een delegatie aan de minister om te bepalen welke onderdelen van het certificaat verplicht zijn.

Artikel 37 verplicht de controleorganen om de verstrekte certificaten bekend te maken op hun website en bepaalt dat het Departement Landbouw en Visserij bepaalde gegevens van exploitanten en groepen van exploitanten bekend maakt op haar website.

Artikel 38 verplicht de controleorganen om controles uit te voeren conform verordening (EU) 2017/625, verordening (EU) 2018/848 en de gedelegeerde en uitvoeringsbepalingen van voormelde verordeningen.

Artikel 39 bepaalt welke elementen de controles moeten bevatten.

Artikel 40 verplicht de controletaken om minimaal de volgende soorten controles uit te voeren:

- jaarlijkse controle;
- bijkomende controle;
- streekproefcontrole;
- kruiscontrole;
- gerichte controle;
- verscherpte controle.

Het totaal van het aantal streekproefcontroles, kruiscontroles, gerichte controles en verscherpte controles, moet gelijk zijn aan of hoger dan 50% van het aantal exploitanten of groepen exploitanten dat op 31 december van het voorgaande jaar aan het controleorgaan onderworpen was.

Artikel 41 bepaalt dat controleorganen bij elke exploitant of groep exploitanten een jaarlijkse controle moeten uitvoeren. Die jaarlijkse controle omvat altijd een fysieke inspectie ter plaatse. Als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in artikel 38, lid 3, tweede alinea, van verordening (EU) 2018/848, en op voorwaarde dat de controle even efficiënt voor zowel het controleorgaan als de exploitant of groep exploitanten blijft, kan het controleorgaan ervoor kiezen om geen jaarlijkse fysieke inspectie ter plaatse uit te voeren. In dat geval mag de periode tussen twee materiële inspecties ter plaatse niet langer dan 24 maanden zijn.

Artikel 42 bepaalt dat controleorganen jaarlijks een aantal steekproefcontroles moeten uitvoeren waarvan het aantal gelijk is aan of hoger is dan 10% van het aantal exploitanten of groepen exploitanten dat op 31 december van het voorgaande jaar bij het controleorgaan aan de controle onderworpen was.

Artikel 43 bepaalt dat de vaststelling van de jaarplanning van de steekproefcontroles en de keuze van de exploitanten en groepen exploitanten die de controles moeten ondergaan, gebaseerd is op een risicoanalyse als vermeld in artikel 38, lid 2, van verordening (EU) 2018/848.

Artikel 44 bepaalt dat controleorganen jaarlijks op eigen initiatief een aantal kruiscontroles moeten uitvoeren waarvan het aantal gelijk is aan of hoger is dan 5% van het aantal exploitanten of groepen exploitanten dat op 31 december van het voorgaande jaar bij het controleorgaan aan de controle onderworpen was.

Artikel 45 bepaalt dat controleorganen bij iedere nieuwe exploitant of groep exploitanten een eerste controle ter plaatse moeten uitvoeren binnen uiterlijk zestig dagen na de melding van de activiteiten bij het Departement Landbouw en Visserij.

Artikel 46 bepaalt dat elk jaar ten minste 10% van alle officiële controles van exploitanten of groepen exploitanten verricht moet worden zonder voorafgaande kennisgeving.

Artikel 47 en 48 bepalen dat controleorganen een officieel onderzoek moeten voeren in geval van aanwezigheid van niet-toegelaten producten of stoffen en in geval van niet-naleving.

Artikel 49 bepaalt dat controleorganen jaarlijks een totaal aantal monsters moeten uitvoeren dat gelijk is aan of hoger is dan 50% van het aantal exploitanten of groepen exploitanten dat op 31 december van het voorgaande jaar bij het controleorgaan aan de controle onderworpen was.

Bij groepen exploitanten moeten jaarlijks bij ten minste 2% van de leden van elke groep exploitanten monsters genomen worden.

Artikel 50 bepaalt dat controleorganen op elk monster een analyse moeten laten uitvoeren.

Artikel 51 regelt het nemen van monsters.

Artikel 52 bepaalt dat controleorganen een beroep moeten doen op de laboratoria die het Departement Landbouw en Visserij aangewezen heeft.

Artikel 53 bepaalt dat controleorganen bij groepen exploitanten:

- de controles, vermeld in artikel 2 van gedelegeerde verordening (EU) 2021/771² moeten uitvoeren;
- jaarlijks bij ten minste 5% van de exploitanten die deel uitmaken van een groep exploitanten, en in geen geval bij minder dan tien leden, een herinspectie moeten uitvoeren.

Artikel 54 bepaalt welke controles de controleorganen moeten uitvoeren bij de invoer van zendingen met hoog risico.

Artikel 55 bepaalt dat een controlerorgaan het in de handel brengen van zowel de betrokken producten als biologische of omschakelingsproducten als het gebruik ervan in de biologische productie voorlopig moet verbieden in de volgende gevallen van vermeende niet-naleving:

- bij vermoeden dat een exploitant voornemens is een product te gebruiken of in de handel te brengen dat mogelijk niet conform de verordening is maar waarop termen voorkomen die verwijzen naar de biologische productiemethode;
- bij vermoeden van aanwezigheid van producten of stoffen die niet voor gebruik in de biologische productie zijn toegelaten of bij aantreffen van dergelijke producten of stoffen.

Artikel 56 verwijst naar de bijlage bij voorliggend besluit, waarin de lijst van door de controleorganen toe te passen maatregelen bij gevallen van vastgestelde niet-naleving is opgenomen. Verordening (EU) 2018/848 verplicht immers om een gemeenschappelijke lijst van door de controleorganen toe te passen maatregelen op te stellen.

De lijst bevat 10 maatregelen: gewone opmerking, vraag om verbetering, waarschuwing, verscherpte controle, declassering perceel, declassering lot, declassering dier, schorsing product, schorsing bedrijf en verlenging omschakeling.

Artikel 57 bepaalt dat de controleorganen bij elke vaststelling van niet-naleving:

- moeten aangeven over welke niet-naleving uit de lijst het gaat;
- een of meer van de maatregelen uit de lijst moeten opleggen.

Dit artikel preciseert ook hoe de controleorganen de lijst moeten toepassen. Bij een eerste vastgestelde niet-naleving moet de eerste maatregel in de rij bij de niet-naleving in kwestie in de lijst opgelegd worden. Bij eenzelfde niet-naleving binnen een termijn van 24 maanden, moet de volgende maatregel in de rij bij de niet-naleving in kwestie opgelegd worden.

Bij de maatregelen schorsing product, schorsing bedrijf en verleging omschakeling wordt in de lijst de duur van de maatregel vermeld.

Artikel 58 bepaalt dat de controleorganen bij verzwarende omstandigheden zwaardere maatregelen en bij verzachtende omstandigheden mildere maatregelen kunnen opleggen. Het controleorgaan moet de bevoede entiteit hiervan op de hoogte brengen.

² gedelegeerde verordening (EU) 2021/771 van de Commissie van 21 januari 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2018/848 van het Europees Parlement en de Raad met specifieke criteria en voorwaarden voor de controles van de administratie in het kader van de officiële controles op het gebied van biologische productie en de officiële controles van groepen exploitanten.

Artikel 59 bepaalt dat wanneer er een niet-naleving wordt vastgesteld die niet opgenomen is in de lijst, het controleorgaan een aangepaste maatregel moet uitspreken die de geest van de lijst respecteert. Het controleorgaan moet de bevoede entiteit hiervan op de hoogte brengen.

Artikel 60 bepaalt dat bij verandering van controlorgaan, er rekening gehouden moet worden met maatregelen die het vroegere controleorgaan opgelegd heeft.

Artikel 61 bepaalt wanneer controleorganen het certificaat voor een groep exploitanten moeten intrekken.

Artikel 62 bepaalt dat controleorganen de beslissingen tot het opleggen van maatregelen binnen 7 dagen moeten verzenden en daarbij ook de beroepsprocedure bij het controleorgaan moeten vermelden.

Artikel 63 bepaalt dat een exploitant en een groep exploitanten binnen 14 dagen na de verzending van de beslissing tot het opleggen van maatregelen, tegen die beslissing beroep kunnen indienen bij het controleorgaan. Er wordt ook gepreciseerd welke beroepen een schorsende werking hebben.

Artikel 64 regelt de beroepsprocedure bij een controleorgaan.

Artikel 65 regelt de beroepsprocedure bij het Department Landbouw en Visserij. Dergelijk beroep is mogelijk als een controleorgaan in beroep een van de volgende maatregelen oplegt of bevestigt: waarschuwing, verscherpte controle, declassering perceel, declassering lot, declassering dier, schorsing product, schorsing bedrijf, verlenging omschakeling en intrekken groeps-certificaat. Er wordt ook gepreciseerd welke beroepen een schorsende werking hebben.

Artikel 66 bepaalt dat controlerorganen de verplichtingen moeten naleven die de algemene verordening officiële controles oplegt aan gemachtigde instanties.

Artikel 67 bepaalt dat controleorganen toegang aan het controlesysteem moeten verlenen aan iedere exploitant of groep exploitanten die aan de regelgeving inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten voldoet en die de vergoeding betaalt om de kosten van de controles te dekken.

Artikel 68 regelt de bekendmakingsverplichting van het optreden als controleorgaan en van de geldende vergoedingen. De bevoegde entiteit neemt op haar website een link op naar de vergoedingen die de controleorganen aanrekenen om de kosten van de controles te dekken.

Artikel 69 Dit artikel creëert een kader waarbinnen de controleorganen hun vergoedingen moeten vastleggen. Het voldoen van de vergoedingen aan dit kader is een erkenningsvoorwaarde van controleorganen.

Het kader bestaat uit 4 voorwaarden:

- er moeten aparte vergoedingen zijn per type van activiteit van exploitanten;
- de vergoedingen moeten opgebouwd zijn uit een vast gedeelte en een variabel gedeelte;
- er kunnen of moeten kortingen toegekend worden;
- de vergoedingen worden per kalenderjaar vastgelegd.

Er wordt een delegatie aan de minister opgenomen om de voorwaarden verder te specificeren.

Artikel 70 wijst de controleorganen er op dat ze de regelgeving inzake het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten naleven. Artikel 1, §1, 2°, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt immers dat die wetten ook van toepassing zijn op de rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak

die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het algemeen belang.

Als de controleorganen deze verplichting niet naleven, kunnen ze hun erkenning verliezen.

Artikel 71 t.e.m. 84 regelen de informatie uitwisseling tussen de diverse actoren. Zowel verordening (EU) 2017/625 als verordening (EU) 2018/848 bepalen immers dat er enkel taken aan controlorganen kunnen gedelegeerd worden als de delegatie rapportageverplichtingen bevat.

Artikel 78 regelt de jaarlijkse goedkeuring van de vergoedingen die de controleorganen aanrekenen om de kosten van de controles te dekken.

Artikel 85 verleent een delegatie aan de minister om:

- aanvullende voorwaarden te bepalen over de aan de controleorganen opgelegde verplichtingen;
- bijkomende verplichtingen op te leggen aan controleorganen.

Artikel 86 regelt de aanwijzing door het Departement Landbouw en Visserij van laboratoria voor het uitvoeren van de laboratoriumanalyses, -tests en -diagnoses op monsters die worden genomen bij officiële controles en andere officiële activiteiten in het kader van de biologische productie en etikettering van biologische producten.

Artikel 87 bepaalt dat de aangewezen laboratoria het Departement Landbouw en Visserij onmiddellijk op de hoogte moeten brengen als er wijzigingen zijn aan de gegevens die ze meegedeeld hebben bij hun aanvraag tot aanwijzing.

Artikel 88, 89 en 90 regelen de verplichtingen die de aangewezen laboratoria moeten naleven.

Artikel 91 regelt het toezicht op de aangewezen laboratoria.

Artikel 92 regelt de opheffing en intrekking van de aanwijzing als officieel laboratorium.

Artikel 93 regelt de aanwijzing door het Departement Landbouw en Visserij van referentielaboratoria.

Artikel 94 regelt de aanwijzing van grenscontroleposten waar naleving geverifieerd wordt van de regels inzake de biologische productie en etikettering van biologische producten.

Artikel 95 regelt de aanwijzing van punten van vrijgave voor het vrije verkeer in de Unie waar controles uitgevoerd worden van biologische producten en omschakelingsproducten die vrijgesteld zijn van controle op de grenscontroleposten.

Artikel 96 verleent de bevoegdheid aan het Departement Landbouw en Visserij om te beslissen of zendingen voldoen aan de regels inzake de biologische productie en etikettering van biologische producten.

Artikel 97 artikel verleent een delegatie aan de minister om de wijze van uitwisseling van berichten te bepalen en een handtekeningsvereiste op te leggen voor bepaalde berichten.

Het begrip 'bericht' omvat alle mogelijke informatie, zoals bijvoorbeeld de registratie en meldingsverplichting, erkenningsaanvragen, aanvragen inzake productievoorschriften, rapporteringen, beslissingen, adviezen.

Artikel 98 bepaalt dat handhaving van niet-nalevingen door exploitanten en groepen exploitanten die aangesloten zijn bij een controleorgaan conform hoofdstuk 7 gebeurt.

Dit artikel bepaalt eveneens dat het Departement Landbouw en Visserij bij exploitanten en groepen exploitanten die aangesloten zijn bij een controleorgaan een bestuurlijke geldboete kan opleggen in de volgende gevallen:

- kan gecumuleerd worden met de maatregelen waarschuwing, verscherpte controle, declassering perceel, declassering lot, declassering dier, schorsing product, schorsing bedrijf en verlenging omschakeling;
- ingeval een exploitant de voorwaarden niet naleeft van de maatregelen waarschuwing, verscherpte controle, declassering perceel, declassering lot, declassering dier, schorsing product, schorsing bedrijf en verlenging omschakeling;
- als een groep exploitanten waarvan het certificaat door het controleorgaan ingetrokken is, deze maatregel niet naleeft;
- als exploitanten of groepen exploitanten zich terugtrekken uit de biologische productie of als exploitanten of groepen exploitanten of hun onderaannemers van controleorgaan veranderen en dit niet melden aan het Departement Landbouw en Visserij.

Artikel 99 bepaalt dat overige handhaving volledig conform de bepalingen van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid gebeurt.

Een voorbeeld is de handhaving van niet-nalevingen door exploitanten die ten onrechte niet aangesloten zijn bij een controleorgaan of exploitanten die vrijgesteld zijn om aan te sluiten bij een controleorgaan.

Artikel 100 heft de huidige besluiten inzake de biologische productie en etikettering van biologische producten op.

Artikel 101, 102, 103 en 104 bevatten overgangsbepalingen.

Artikel 105 bepaalt dat dit besluit in werking treedt op 1 januari 2022.

Artikel 106 bevat de uitvoeringsbepaling.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën van 8 juni 2021 gaat als bijlage 3 en stelt dat met toepassing van artikel 31 §2, 2°, van het BVCO van 17 mei 2019 voor dit dossier het begrotingsakkoord niet vereist is.

B. ESR-TOETS

Het voorstel van beslissing heeft geen ESR impact.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen rechtstreekse gevolgen op personeels- of organisatorisch vlak. Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor HR, is dus niet vereist

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen voor wat hun personeel, werkingsuitgaven, investeringen en schulden of ontvangsten betreft.

4. VERDER TRAJECT

Het bijgaande voorontwerp van besluit zal na principiële goedkeuring voor advies voorgelegd worden aan de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij en de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens en als de voormelde adviezen geen aanleiding geven tot aanpassingen, aan de Raad van State.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit over de biologische productie en de etikettering van biologische producten;
- 2° de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit:
 - het advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij en van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens in te winnen met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen;
 - het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als de voormelde adviezen geen aanleiding geven tot aanpassing van het voormelde voorontwerp van besluit.

De viceminister-president van de Vlaamse Regering,
De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en
Landbouw,

Hilde CREVITS